

במעשי הנסים
של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

ניסי אליהו הנביא זכור לטוב, ואלישע
הנביא זכור לטוב קריאת הפסוקים פותחת
שערים לפעול ישועות מה' יתברך

יום שני

מעשי הנסים

של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

מזון אליהו ע"י העורבים
(ז"ד, י)

וְהָיָה, מִהַנֶּחֱלֹת הַנְּשֻׁתָהּ; וְאֵת הָעֹרְבִים צִוִּיתִי,
לְכַלְכֵּלָךְ שֵׁם, וַיִּלְךְ וַיַּעַשׂ, כְּדַבַּר יְהוָה; וַיִּלְךְ,
וַיֵּשֶׁב בְּנֶחֱל כְרִית, אֲשֶׁר, עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן,
וְהָעֹרְבִים, מִבָּאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בְּבֹקֶר,
וּלְחֶם וּבָשָׂר, בְּעָרֵב; וּמִן הַנֶּחֱלֹת, יִשְׁתָּה:

בשרד מזים

מעשי
הנסים

ליום ישעיהו

גם כד הקמח וצפיהית השמן

(י, יד-טז)

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּד הַקֶּמַח
לֹא תִכְלֶה, וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן, לֹא תִחָסֵר: עַד
יוֹם תֵּת יְהוָה, גִּשְׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְתִלְךָ
וְתַעֲשֶׂה, כְּדַבַּר אֱלֹהֶיךָ; וְתֹאכַל הִיא וְהוּא
וּבֵיתָהּ, יָמִים, כֹּד הַקֶּמַח לֹא כִלְתָהּ, וְצִפְחַת
הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵר כְּדַבַּר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
אֱלֹהֶיךָ:

החייאת בן האלמנה

(י, יט, כא-כג)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶיךָ, תִּנְיֵ לִי אֶת בְּנִי; וַיִּקְחֵהוּ
מִחֵיקָה, וַיַּעֲלֵהוּ אֶל הָעֵלְיָה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב
שָׁם, וַיִּשְׁכְּבֵהוּ, עַל מִטָּתוֹ, וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה,
וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי הַגַּם עַל הָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר
אֲנִי מִתְגֹּדֵד עִמָּה הַרְעוֹת, לְהַמִּית אֶת בְּנִי,
וַיִּתְמַדַּד עַל הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וַיִּקְרָא אֶל
יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי, תִשָּׁכַח נָא נַפְשׁ
הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל קִרְבוֹ:

ליום ישיר עתה

יום
שני

בשיר מזמור

יִדְדַת הָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְאָכִילַת הַקֹּדֶבֶן וְהַמִּים
(יח, לא-לט)

וַיִּקַּח אֱלֹהִים, שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אַבְנִים, כַּמִּסְפָּר,
שִׁבְטֵי בְנֵי יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְהוָה
אֵלָיו לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שֵׁמֶךָ. וַיִּבְנֶה אֶת
הָאַבְנִים מְזֻבָּחַ, בְּשֵׁם יְהוָה; וַיַּעַשׂ תְּעֵלָה,
כְּבֵית סֹאתִים זָרַע, סָבִיב, לְמִזְבֵּחַ. וַיַּעֲרֹךְ, אֶת
הָעֵצִים; וַיִּנְתַּח, אֶת הַפֶּה, וַיִּשֶׂם, עַל הָעֵצִים.
וַיֹּאמֶר, מִלְּאוּ אַרְבַּעַה כַּדִּים מִיָּם, וַיִּצְקוּ
עַל הַתְּעֵלָה, וְעַל הָעֵצִים; וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ,
וַיֹּאמֶר שִׁלְשׁוּ וַיִּשְׁלְשׁוּ וַיִּלְכוּ הַמַּיִם, סָבִיב
לְמִזְבֵּחַ; וְגַם אֶת הַתְּעֵלָה, מִלְּא מַיִם, וַיְהִי
בְּעֵלוֹת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׂ אֱלֹהִים הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר,
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל, הַיּוֹם
יִדְעֶה כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ;
וּבְדַבְרְךָ עָשִׂיתִי, אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עֲנֵנִי
יְהוָה, עֲנֵנִי, וַיִּדְעוּ הָעַם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה
הָאֱלֹהִים; וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לִבְּם, אַחֲרַנִּית
וְתִפֹּל אֵשׁ יְהוָה, וְתֹאכַל אֶת הַתְּעֵלָה וְאֶת

בְּשֵׁרֵי מִיָּם

מַעֲשֵׂי
הַנִּיִּסִּים

לְיָדָם וְשִׁעֲרֵיהֶם

הַעֲצִים, וְאֵת הָאֲבָנִים, וְאֵת הָעֵפֶר; וְאֵת הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּתְּעֵלָה, לַחֲכָה, וַיֵּרָא, כָּל הָעַם, וַיִּפְּלוּ,
עַל פְּנֵיהֶם; וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים:

הוֹרֵדָה הַגֶּשֶׁם בַּתְּפִילָה

(ד, טז-מא)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָאב, עֲלֵה אֶכְל וּשְׂתֵה:
כִּי קוֹל, הַמּוֹן הַגֶּשֶׁם וַיַּעֲלֵה אַחָאב, לֶאֱכֹל
וּלְשִׂתוֹת; וַאֲלֵינוּ עֲלֵה אֶל רֹאשׁ הַכְּרָמִל,
וַיִּגְהַר אֲרֻצָּה, וַיֵּשֶׁם פְּנֵינוּ, בֵּין בְּרֻכּוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל נַעֲרוֹ, עֲלֵה נָא הַבֵּט דְּרֹךְ יָם, וַיַּעַל וַיִּבֶט,
וַיֹּאמֶר אֵין מְאוּמָה; וַיֹּאמֶר, שֵׁב שְׁבַע פְּעָמִים
וַיְהִי, בְּשֹׁבְעִית, וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָב קִטְנָה כְּכַף
אִישׁ, עֲלֵה מַיִם; וַיֹּאמֶר, עֲלֵה אָמֹר אֶל אַחָאב
אָסֹר וְרֹד, וְלֹא יַעֲצֹרְכָה, הַגֶּשֶׁם:

אכילה ע"י מלאך ארבעים יום

וארבעים לילה ללא אכילה ושתייה

(יט, ה-ה)

וַיִּשְׁכַּב, וַיִּישָׁן, תַּחַת, רֹתֵם אֶחָד; וְהִנֵּה זֶה
מֵלָאךְ נֹגַע בּוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֶכּוֹל, וַיִּבֶט,

וְהָיָה מִרְאֲשֵׁתָיו עֲגַת רִצְפִים וְצִפְחַת מַיִם;
וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתָּה, וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּשֶׁב מִלְאֲךָ
יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַע בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל: כִּי
רַב מְמַד, הַדְּרָה, וַיִּקָּם, וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתָּה; וַיִּלָּךְ
בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִיא, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה, עַד הָרַח הָאֱלֹהִים, חֹרֵב:

הַתְּגִלוֹת ה' לְאֵלֵיהֶו

(י"ט, ט, י"א - י"ג)

וַיָּבֵא שֵׁם אֵל הַמְּעֵרָה, וַיִּלֶן שֵׁם; וְהָיָה דְבַר
יְהוָה, אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה לָּךְ פֶּה אֵלֵיהֶו,
וַיֹּאמֶר, צֵא וְעַמְדַת בְּהַר לְפָנַי יְהוָה, וְהָיָה
יְהוָה עִבֹר וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים
וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לְפָנַי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה;
וְאַחַר הַרוּחַ רַעַשׁ, לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה וְאַחַר
הַרַעַשׁ אֵשׁ, לֹא בְאֵשׁ יְהוָה; וְאַחַר הָאֵשׁ, קוֹל
דְּמָמָה דְקָה וַיְהִי כְשִׁמְעַ אֵלֵיהֶו, וַיִּלֵּט פָּנָיו
בְּאֲדָרְתוֹ, וַיֵּצֵא, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמְּעֵרָה; וְהָיָה
אֵלָיו, קוֹל, וַיֹּאמֶר, מַה לָּךְ פֶּה אֵלֵיהֶו:

בְּשֵׁרֵי מִיָּדָם

מִזְעֵשֵׁי
הַנִּיִּסִּים

לְיָדָם יִשְׁרָעֵתָהּ

הגיצחון על אדם

(כ"ג, כא)

וְהִנֵּה נֹכֵיחַ אֶחָד, נֹשֵׂא אֶל אֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה, הִרְאִיתָ אֶת כָּל הַהֲמוֹן
הַגָּדוֹל הַזֶּה; הֲנִנִי נִתְּנוּ בְיָדְךָ הַיּוֹם, וַיִּדְעָתָ כִּי
אֲנִי יְהוָה. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּךְ אֶת הַסּוֹס
וְאֶת הָרֶכֶב, וְהִכָּה בְּאָרֶם, מִכָּה גְדוֹלָה:

הנבואה על אחאב וקיומה

(כ"א, יז-יט/כ"ב לז-ל"ח)

וַיְהִי, דְבַר יְהוָה, אֶל אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי, לֵאמֹר
קוּם רֵד, לְקַרְאֵת אֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּשֹׁמְרוֹן; הִנֵּה בְּכַרְם נְבוֹת, אֲשֶׁר יָרַד שָׁם
לְרֵשֶׁתוֹ וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה,
הֲרִצִּיתָ, וְגַם יָרֵשֶׁת; וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה
אָמַר יְהוָה, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקַדוּ הַכְּלָבִים אֶת
דָּם נְבוֹת, יִלְקֹדוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמְךָ גַּם אַתָּה.
וַיָּמַת הַמֶּלֶךְ, וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן; וַיִּקְבְּרוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ, בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב עַל בְּרִכַּת
שֹׁמְרוֹן, וַיִּלְקֹדוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמוֹ, וְהַזְנוֹת,
רָחֲצוּ כְדָבַר יְהוָה, אֲשֶׁר דָּבַר:

הנבואה על אחזיה וקיומה

(ב,א-ד,טז-יז)

וּמִלֶּאךָ יְהוָה, דְּבַר אֵל אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי, קוּם
עָלֶיךָ, לִקְרֹאת מִלְּאכֵי מֶלֶךְ שְׁמֵרוֹן; וְדַבֵּר
אֲלֵהֶם הַמְּבֹלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם
הַלְכִים לְדֹרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן
וְלָכֵן, כֹּה אָמַר יְהוָה, הַמָּטָה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם
לֹא תֵרַד מִמֶּנָּה, כִּי מוֹת תָּמוּת; וַיֵּלֶךְ, אֱלֹהֵי.
וַיָּמַת כְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ, וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹרָם תַּחֲתָיו:

הריגת השד וחמישיו ע"י אש מן השמים

(ב,א,י)

וַיַּעֲנֶה אֱלֹהֵינוּ, וַיִּדְבַר אֵל שֹׁד הַחֲמֻשִׁים, וְאִם
אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי, תֵרַד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל
אֶתְךָ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ; וְתֵרַד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ:

בקיעת הירדן ע"י אליהו

(ב,ב,ה)

וַיִּקַּח אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם,
וַיַּחֲצוּ הַנָּהָר וְהַנָּהָר; וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם, בְּחַרְבָּה:

כְּשֶׁרָד מֵיָם

מִזְעֵשֵׁי
הַנִּיִּסִּים

לְיָם יִשְׂרָאֵל

עליית אליהו בסעדה לשמיים

(בב,יא)

וַיְהִי, הַמָּחָה הַלְכִים הַלּוֹךְ וְדַבֵּר, וְהִנֵּה רֶכֶב
אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ, וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם; וַיַּעַל,
אֵלֶיהוּ, בַּסַּעֲדָה, הַשָּׁמַיִם:

חציית הירדן ע"י אלישע

(בב,י"ד)

וַיִּקַּח אֶת אֲדָרֶת אֵלֶיהוּ אֲשֶׁר נִפְלָה מֵעָלָיו,
וַיִּכֶה אֶת הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר, אֵיךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵי
אֵלֶיהוּ; אֵף הוּא וַיִּכֶה אֶת הַמַּיִם, וַיִּחְצוּ הַנָּהָר
וְהַנָּהָר, וַיַּעֲבֹר, אֱלִישָׁע:

המתקת המים ע"י "מלח"

(בב,י"ט-כב)

וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, אֵל אֱלִישָׁע, הִנֵּה נָא
מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב, כַּאֲשֶׁר אֲדַנִּי דָאָה; וְהַמַּיִם
רָעִים, וְהָאָרֶץ מְשַׁכֶּלֶת וַיֹּאמֶר, קָחוּ לִי צִלְחִית
חֲדָשָׁה, וְשִׂימוּ שָׁם, מֶלַח; וַיִּקְחוּ, אֵלָיו וַיֵּצֵא
אֵל מוֹצֵא הַמַּיִם, וַיִּשְׁלַךְ שָׁם מֶלַח; וַיֹּאמֶר
כֹּה אָמַר יְהוָה, רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה

לְיָדֵם יִשְׁרָאֵל

בְּשַׁרְדֵּי מַיִם

מִשָּׁם עוֹד, מוֹת וּמִשְׁכָּלֶת וַיִּרְפוּ הַמַּיִם, עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, כְּדַבֵּר אֱלֹהֵי שָׁמַיִם, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

גַּם הַדּוֹבִיִּם וְהַיַּעַר

(ב,ב,בג-כד)

וַיַּעַל מִשָּׁם, בֵּית אֵל; וְהוּא עָלָה בְּדֶרֶךְ,
וַנְּעָרִים קִטְנִיִּם יֵצְאוּ מִן הָעֵיד, וַיִּתְקַלְסוּ בּוֹ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ, עָלָה קִרַח עָלָה קִרַח וַיִּפֹּן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵם, וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם יְהוָה; וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּי
דְבָיִם, מִן הַיַּעַר, וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם, אַרְבָּעִים
וּשְׁנַיִם יְלָדִים:

מִלְּוֵי הַנַּחַל לֹא גִשָּׁם

(ב,ב,טז,יז,כ)

וַיֹּאמֶר, כֹּה אָמַר יְהוָה: עֲשֵׂה הַנַּחַל הַזֶּה,
גְּבִיִּם גְּבִיִּם כִּי כֹה אָמַר יְהוָה, לֹא תִרְאוּ רוּחַ
וְלֹא תִרְאוּ גִשָּׁם, וְהַנַּחַל הַזֶּהוּ, יִמְלֵא מַיִם;
וּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמְקַנִּיכֶם, וּבְהִמְתַּכֶּם. וַיְהִי
כַּבְּקֹר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וְהִנֵּה מַיִם בָּאִים מִדֶּרֶךְ
אֲדוֹם; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֶת הַמַּיִם:

בְּשֵׁרֵי מִיִּים

מִזְעֵי
הַנִּיִּים

לִדְם וְשֵׁרֵי עֵדֶר

הנצחון על מואב

(כג, יח, יט, כד, כה)

וְנָקַל זֹאת, בְּעֵינַי יְהוָה; וְנָתַן אֶת מוֹאָב,
בְּיַדְכֶם, וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְּצָר, וְכָל עִיר
מִבְּחוּר, וְכָל עֵץ טוֹב תִּפְּלוּ, וְכָל מַעְיְנֵי
מַיִם תִּסְתַּמוּ; וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה, תִּכְאֲבוּ
בְּאֲבָנִים: וַיִּכְאוּ, אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְמוּ
יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת מוֹאָב, וַיִּנְסוּ מִפְּנֵיהֶם; וַיִּכּוּ
בָהּ, וְהִכּוּת אֶת מוֹאָב וְהָעָרִים יִהְיוּ וְכָל
חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ אֲבָנוֹ וּמְלֹאוֹהָ,
וְכָל מַעְיָן מַיִם יִסְתַּמוּ וְכָל עֵץ טוֹב יִפְּלוּ,
עַד הַשְּׂאִיר אֲבָנֵיהָ בְּקִיר, חֲרָשֶׁת; וַיִּסְבּוּ
הַקְּלָעִים, וַיִּכְוֶה, וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאָב, כִּי חֹזֵק
מִמֶּנּוּ הַמְּלַחְמָה; וַיִּקַּח אוֹתוֹ שֶׁבַע מְאוֹת אִישׁ
שֶׁלֶף חָרָב, לְהַבְקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ:

נס דיבוי השמן

(פ"ד, א-ז)

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל
אֱלֹהֵי שָׁע לֵאמֹר, עֲבַדְךָ אִישֵׁי מֵת, וְאַתָּה יָדַעְתָּ,
כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יָרָא אֶת יְהוָה; וְהַנְּשָׂה בָּא

לְיָדָם יִשְׂרָאֵל

יָדָם
יִשְׂרָאֵל

בְּשֶׁרֶף מִיָּדָם

לְקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדֵי לוֹ, לְעַבְדִּים וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 אֱלֹהֵי שָׁעַ, מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, הַגִּידִי לִי, מָה יֵשׁ לָךְ
 בְּבֵית; וַתֹּאמֶר, אֵין לְשִׁפְחֹתָךְ כָּל בְּבֵית, כִּי,
 אִם אֲסוּדָ שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר, לָכִי שְׁאַלִי לָךְ כְּלִים
 מִן הַחוּץ, מֵאֵת, כָּל שְׁכַנֵּיךְ כְּלִים רַקִּים, אֵל
 תִּמְעִיטִי וּבָאת, וְסִגְרַת הַדָּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעַד
 בְּנֵיךָ, וַיִּצְקֹת, עַל כָּל הַכְּלִים הָאֵלֶּה; וְהַמְּלֵא,
 תְּסִיעֵי. הַ וְתִלְךְ, מֵאֵתוֹ, וְתִסְגַּר הַדָּלֶת, בְּעֶדְהָ
 וּבְעַד בְּנֵיהָ; הֵם מְגִישִׁים אֵלֶיהָ, וְהִיא מוֹצֵקֶת
 וַיְהִי כַּמְּלֵאת הַכְּלִים, וַתֹּאמֶר אֵל בְּנֵה הַגִּישָׁה
 אֵלַי עוֹד כָּלִי, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, אֵין עוֹד כָּלִי;
 וַיַּעֲמֵד, הַשֶּׁמֶן. וַתָּבֵא, וַתִּגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים,
 וַיֹּאמֶר לָכִי מִכְּרִי אֶת הַשֶּׁמֶן, וְשִׁלְמִי אֶת
 נְשִׂיךְ; וְאֵת וּבְנֵיךָ, תַּחֲיִי בְּנוֹתֶר:

נתינת בן לשונמית

(כד, מז, יז)

וַיֹּאמֶר, קְרָא לָהּ; וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֵד, בַּפֶּתַח
 וַיֹּאמֶר, לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֵת חֲבֻקַת בֶּן;
 וַתֹּאמֶר, אֵל אֲדֹנֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֵל תְּכֹזֵב,

בשדר מידים

מעשי
 הנשים

ליום ישרעלת

בְּשִׁפְחָתְךָ וַתַּהַר הָאִשָּׁה, וַתֵּלֶד בֶּן, לְמוֹעֵד
הַזֶּה כַּעַת חַיָּה, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַיָּה אֱלֹהֵי־שָׁמַיִם:

גַּם הַחַיִּיאת הַיֶּלֶד

(ב, ד, לב-לד)

וַיָּבֵא אֱלֹהֵי־שָׁמַיִם, הַבַּיִתָּה; וְהִנֵּה הַנְּעָר מֵת,
מִשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ וַיָּבֵא, וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד
שְׁנֵיהֶם; וַיִּתְפַּלֵּל, אֵל יְהוָה וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל
הַיֶּלֶד, וַיִּשֶׂם פִּיּוֹ עַל פִּיּוֹ וְעֵינָיו עַל עֵינָיו
וְכַפָּיו עַל כַּפּוֹ, וַיִּגְהַר, עָלָיו; וַיַּחֵם, בְּשֵׁר הַיֶּלֶד
וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת, אַחַת הִנֵּה וְאַחַת הִנֵּה, וַיַּעַל,
וַיִּגְהַר עָלָיו; וַיִּזְוֹרֵר הַנְּעָר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים,
וַיִּפְקַח הַנְּעָר אֶת עֵינָיו:

דִּיפּוּי הָאָדָם שֶׁבְּסִיד

(פ"ד, לח-מא)

וְאֱלֹהֵי־שָׁמַיִם שָׁב הַגְּלִגְלָה, וְהִרְעֵב בְּאֶרֶץ, וּבְנֵי
הַנְּבִיאִים, יֹשְׁבִים לְפָנָיו; וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ, שְׁפֹת
הַסִּיד הַגְּדוֹלָה, וּבִשְׁל נְזִיד, לְבְנֵי הַנְּבִיאִים
וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה, לְלַקֵּט אֹרֶז, וַיִּמְצָא
גֶּפֶן שָׂדֶה, וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פַקְעֵת שָׂדֶה מְלֵא

בגדו; ויבא, ויפלא אל סיר הנזיד כי לא
ידעו ויצקו לאנשים, לאכול; ויהי כאכלם
מהנזיד והמה צעקו, ויאמרו מות בסיר איש
האלהים, ולא יכלו, לאכל ויאמר, וקחו
קמח, וישלך, אל הסיר; ויאמר, צק לעם
ויאכלו, ולא היה דבר רע, בסיר:

הבדכה באוכל והותר

(פ"ד, מכ-מד)

ואיש בא מבעל שלשה, ויבא לאיש
האלהים לחם בכורים עשורים לחם שעורים,
וכדמל, בצקלנו; ויאמר, תן לעם ויאכלו;
ויאמר, משדתו, מה אתן זה, לפני מאה איש;
ויאמר, תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה,
אכל והותר ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו,
כדבר יהוה:

דיפוי נעמן מצרעתו

(פ"ה, י"ד)

וישלח אליו אלישע, מלאך לאמר: הלוך,
ורחצת שבע פעמים בירדן, וישב בשרך

לְךָ, וּטְהַר: וַיֵּרֶד, וַיֵּטְבֵּל בַּיַּרְדֵּן שְׁבַע פְּעָמִים,
כְּדַבֵּר, אִישׁ הָאֱלֹהִים; וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ, כְּבֶשֶׂד
נַעַר קָטָן וַיֵּטְהַר:

צִרְעַת גַּחְזִי

(פ"ה, כו-כז)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי לֵא לְבִי הֲלֹךְ, כְּאִשֶּׁר הִפְךָ אִישׁ
מֵעַל מִרְכַּבְתּוֹ לְקִרְאָתְךָ; הֵעֵת לְקַחַת אֶת
הַכֶּסֶף, וְלְקַחַת בְּגָדִים, וְזִיתִים וְכֹרְמִים וְצֹאן
וְבָקָר, וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וְצִרְעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק
בְּךָ, וּבְזֹרְעֶךָ לְעוֹלָם; וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו, מִצִּרְעַת
כֶּשֶׂלֶג:

הַצַּפַּת הַבְּרוֹזֵל מֵהִירְדֵן

(פ"ה, ה-ז)

וַיְהִי הָאֶחָד מִפְּעֵל הַקּוֹרָה, וְאֶת הַבְּרוֹזֵל נָפַל
אֶל הַמַּיִם; וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָהָה אֲדָנִי, וְהוּא
שָׂאוֹל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים, אָנָּה נָפַל;
וַיִּרְאֶהוּ, אֶת הַמָּקוֹם, וַיִּקְצַב עֵץ וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה,
וַיִּצֶף הַבְּרוֹזֵל, וַיֹּאמֶר, הֲרָם לְךָ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ,
וַיִּקְחֶהוּ:

דאיית מיקום מלך אדם

(פ"ו, ח-ט)

וּמֶלֶךְ אָדָם, הִיָּה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל; וַיִּזְעַץ אֵל
עֲבָדָיו לֵאמֹר, אֵל מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמָנִי תַחֲנַנְתִּי
וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר, הִשְׁמֹד, מִעֲבַר הַמְּקוֹם הַזֶּה: כִּי שָׁם,
אָדָם נַחֲתִים:

פקיחת עיני הנער

(פ"ו, טו-יז)

וַיִּשְׁכַּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים, לָקוּם, וַיֵּצֵא,
וְהִנֵּה חֵיל סוֹכֵב אֶת הָעִיר וְסוֹס וּדְרָכָב; וַיֹּאמֶר
נַעֲרוֹ אֵלָיו אָהָה אֲדָנִי, אֵיכָה נַעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר,
אֵל תִּירָא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתַנּוּ, מֵאֲשֶׁר אוֹתָם
וַיִּתְּפִלֵּל אֱלִישֶׁעַ, וַיֹּאמֶר, יְהוָה, פָּקַח נָא אֶת
עֵינָיו וַיִּרְאֶה; וַיִּפְקַח יְהוָה, אֶת עֵינֵי הַנֶּעֶד,
וַיִּרָא וְהִנֵּה הָהָר מְלֵא סוֹסִים וּדְרָכָב אִשׁ,
סְבִיבַת אֱלִישֶׁעַ:

בשרד מידים

מזעשי
הנשים

ליום ישדענתו

הכאת אדם בסנוורים

(פ"ה, יח)

וַיֵּרְדוּ, אֵלָיו, וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹהֵי־שָׁע אֶל יְהוָה
וַיֹּאמֶר, הֲדָ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסִנּוּרִים; וַיִּכֶם
בְּסִנּוּרִים, כְּדַבַּר אֱלֹהֵי־שָׁע:

דאיית שליח המלך הבא להדגו

(פ"ו, לב-לג)

וְאֱלֹהֵי־שָׁע יָשַׁב בְּבֵיתוֹ, וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבֵי אֹתוֹ;
וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו, בְּטָרֵם יָבֵא הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל הַזְקֵנִים הַדְּאִיתֶם כִּי שְׁלַח
בֶּן הַמְּרִצָּח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת דְּאִשִּׁי, דָּאוּ כָּבֵא
הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדָּלָת וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדָּלָת,
הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו עוֹדְנֵנוּ מִדְּבַר
עַמִּים, וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יֵרֵד אֵלָיו; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה
זֹאת הַרְעָה מֵאֵת יְהוָה מָה אוֹחִיל לִיהוָה, עוֹד:

נבואת מכירת התבואה בזול

(פ"ו, א)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי־שָׁע, שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה, כָּעֵת מִחֹר סָאָה סִלְתָּ בְּשִׁקְל וְסֵאתִים
שְׁעָרִים בְּשִׁקְל בְּשַׁעַר שְׁמֵרוֹן: וַיֵּצֵא הָעָם

וַיִּכְזֹב, אֶת מַחְנֵה אָרֶם; וַיְהִי סָאָה סִלֹּת בְּשֶׁקֶל,
וּסְאֹתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כְּדָבָר יְהוָה:

הנבואה על השליש וקיומה

(פ"ז, ב"ד)

וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ
אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר, הֲנִה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם, הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיֹּאמֶר,
הַנָּכָה רְאֵה בְּעֵינַיִךְ, וּמִשָּׁם, לֹא תֹאכַל:
וְהַמֶּלֶךְ הַפְּקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל
יָדוֹ, עַל הַשָּׁעַר, וַיִּדְמָסְהוּ הָעַם בַּשָּׁעַר, וַיִּמָּת:

הנבואה על בן הוד

(פ"ח, ט"ו)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֶׁע, לָךְ אָמַר לֹו חַיָּה תַחֲיָה;
וְהָרֵאנִי יְהוָה, כִּי מוֹת יָמוּת: וַיְהִי מִמַּחֲרַת,
וַיִּקַּח הַמֶּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם, וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו,
וַיִּמָּת; וַיִּמְלֹךְ חֲזָהֵאל, תַּחֲתָיו:

החייאת המת מעצמות אלישע

(פ"ג, כ-כא)

וַיִּמָּת אֱלִישֶׁע, וַיִּקְבְּרֵהוּ; וַגִּדְוִדִּי מוֹאָב יָבֹאוּ
בָּאָרֶץ, בַּאֲשֶׁנָּה וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ, וְהִנֵּה

בשדר מרים

מעשי
הנשים

ליום ישעיהו

רְאוּ אֶת הַגְּדוּד, וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ, בְּקֶכֶד
אֱלִישָׁע; וַיִּלֶךְ וַיִּגַע הָאִישׁ, בְּעֵצְמוֹת אֱלִישָׁע,
וַיְחִי, וַיִּקָּם עַל רַגְלָיו:

לְיָמֵי אֱלִישָׁע

וַיִּחֵי
וַיִּקָּם
עַל רַגְלָיו

בְּשָׂרָה מֵיָמֵינוּ